

Tižan

o skautech a jiné zvířeně

Dobrý den, nazdar, ahoj!

Zdravím Vás všechny v čase předvánočním. V rukou právě držíte oddílový časopis Jižan, který opět vyšel po delší odmlce. Nad časopisem nově držím ochrannou ruku a tak doufám, že se Vám bude jeho nová koncepce líbit. Nově by měl být nejen pro členy, ale možná a především pro rodiče tak, aby se zde dočetli o tom, co jsme si prožili, na co se chystáme a proč to všechno děláme. Věřím, že budete vy i my spokojeni, a nadále si budeme moci o našich dobrodružstvích společně a s chutí počít...

Daniela Krupičková - DANČA

RUBRIKA: KDO JSME - kdo to vede

K představení každého člena vedení přidávám malý rozhovor o jeho životě a touhách.

PETR

Dlouholetý člen a od roku 2012 náš vůdce oddílu. Tuto funkci převzal slavnostně z rukou bratra Rikiho. Petr je tak trochu ztepilý běžec, pohodář, inženýr geodet. Je to ten, kdo dokáže pochválit, poradit a z každého problému udělat věc prostou a lehce najít řešení. Ten, jehož úsměv a proslov u slavnostního ohně rozehrje lecjakou duši malého raubíře, donutí poslouchat a zasnít se. Vede náš oddíl rukou pevnou, autoritativní... A tak nějak chce, aby z nás něco bylo. A jako bonus si užíváme spousty nevídané zábavy, hrátek a rozpustilostí.

Malý rozhovor: Co o sobě může říct sám: „*Jsem normální průměrný Čech se všemi pozitivy a negativy, které k tomu patří. Obecně rád chodím mezi lidmi, poznávám nová místa a cestuju, rád čtu, hraju občas hokej, někdy mi baví práce.*“ „*Celoživotní cíl je asi něco pozitivního po sobě zanechat.*“

A o co se snažíš v současné době? „*Celkem o nic, nechávám čas plynout, občas si krátkodobě stanovím cíl typu: nechám se ostříhat.*“

„*Ke skautům jsem šel, protože jsem to měl v rodině. Zůstávám tam proto, protože mám pořád pocit, že tam ještě pořád k něčemu jsem a že to, co tam dělám, má ještě nějaký smysl!*“

LASIČKA

Mírumilovná, vlasatá, superrychlá skautka, jejíž láska ke skautingu vznikla už v raném dětství. Drobná závist a touha po dobrodružství ji přiměla k nejednomu vlezu do již sbalené krosny staršího bratra skauta. Prostě si vždycky prosadí svou... Dětem se věnuje

s neuvěřitelným nadšením už dlouhá léta a neodradí ji ani ti nejmenší. Vykonává funkci zdravotníka, statečně ošetřuje a celkově dohlíží na naši skautskou hygienu a návyky. Na studiích se statečně pere s elektrickou a kabely a ve volném čas je to préríjná žena, již vítr v sedle čechrá vlasy při klusu krajinou...

Malý rozhovor: „Říkají mi Lasička - nejmenší šelma ČR“ „To co ráda dělám je skauting, koně, geocaching, lyžování..., téměř jakákoli pohybová aktivita, kde mohu překonávat (nejen své) hranice možností.“

Životní cíle: „Umět si hrát, smát se a nebrat některé věci tak moc vážně i v dospělosti.“

„A momentálně snaha stíhat víc věcí najednou (škola, volný čas), ale také se snažím předávat své zkušenosti a zodpovědnost těm mladším v oddíle.“

A proč jsi začala a i nadále se věnuješ skautingu?

„Protože jsem si také chtěla jako velký brácha balit na víkend krosnu a odjíždět někam pryč z města s bandou přátel. Stále trvající činnost je díky zpětné vazbě třeba ze schůzek - zlepšení nálady, nebo i jiných skautských akcí, které nemají souvislost s oddílovým životem.“

NOTES

Skautská minulost sice není dlouhá, za to natolik intenzivní, že by mnozí mohli závidět. Do skautování se pustil v roce 2012. Jako budoucí pan učitel se věnuje při studiu biologii a zeměpisu, ve volném čase pak hlavně dětské skautské duši.

Malý rozhovor: Co bys nám o sobě pověděl? Popiš se nám: „Nové koště dobře mete! Ten co z chaosu vytváří řád a z řádu totální chaos. :D Všechny mé zájmy a záliby obsahuje jedno slovo "skauting".“

Jaké jsou Tvé velké cíle? Velká a spokojená rodina. A aktuálně? „Vybojovat si bakalářský titul a zajistit středečním skautům lepší klubovnu.“

A proč ses dal na skauting a nadále vytrváváš?

„Do skautu jsem se přihlásil kvůli dětem, jelikož mě po celý život bavilo si s nimi hrát a učit je něco nového. V oddíle ale zůstávám také díky báječnému a přátelskému kolektivu.“

PEKY

Je to náš dlouholetý člen oddílu, milovník dobré zábavy, básničkář a vášnivý informatik v jedné osobě. Umí se zadumat, zasnít se... usnout a zachrápat... Nezkazí žádnou zábavu a s vervou se pustí do každého úkolu. Když už ráno vstane, umí vždy dobře poradit a pomoci s lečjakým problémem. Neodradí ho nekonečné kilometry s bagáží, ani zapeklitosti našich oddílových stránek.

Malý rozhovor:

Popiš se v jedné větě: *“Náladou ovlivňovaný snílek žijící ve vlastním imaginárním světě toužící najít odpovědi na své otázky.”* Tvoje zájmy jsou?: *„Skauting, přemýšlení, nové technologie, počítače, programování, ale nejdůležitější ze všeho je hudba.“*

Co je tvůj celoživotní cíl: *„Pochopit.“* *„A mým momentálním cílem je zdárně dokončit vysokou školu.“*

„Ke skautům jsem se dostal v tak raném mládí, že jsem ještě neměl ponětí, proč to dělám. Nyní jsem ve skautingu hlavně kvůli přátelům a možnosti (snad pozitivně) ovlivnit další generaci“.

MÍŠA

Od dětství členka oddílu Bílý albatros, nyní se věnuje našim malým skautům, skautkám. Světlušky i vlčata na ni nedají dopustit. Vládne uměním zůstat v klidu a při příhodné chvíli umět prosadit svou. Její slovo platí i na ty nejmenší.

Malý rozhovor: Popiš se nám: *„Dlouhé vlasy, krátký rozum. Mějte se mnou tudíž trpělivost, až vám budu na otázku „V kolik je sraz?“ odpovídat „Na nádraží.“ :-)*“

Jaké jsou tvé záliby? *„Skauting, jízda na koních, kytara a knížky.“*

Jaké jsou tvé životní cíle? *„Ráda bych se stala lepším člověkem a zbavila se svých zlovyků, nejen kvůli sobě, ale také proto, abych mohla být svým svěřencům co nejlepším příkladem.“*
„Teď momentálně vynakládám veškeré úsilí na to, abych zvládla projít prvákem na VŠ“

„Ke skautům jsem se přidala, když mi bylo sedm let a časem jsem oddíl začala vnímat jako druhou rodinu. Považuji za svou povinnost předat dál to, co mě učili moji vedoucí, aby jejich práce nevyšla nazmar. Skauting je pro mě jednou z nejsmysluplnějších aktivit, k jakým jsem se kdy dostala.“

A příště si představíme třeba:

A možná i někoho dalšího...

27
ZÁŘ
2014

Uvítací výprava na Radyni

„Musíme se se všemi členy, hlavně nováčky a jejich rodiči, uvítat“, řekl Mates, a tak se taky stalo. Uvítali jsme se všichni na 1. společném podniku v novém školním a skautském roce 2014/2015 při výpravě na Radyni. Sraz byl na konečné tramvaje č. 1 na Slovanech a pak po žluté pořád vzhůru. Já jsem se s celou svou rodinou přidal až v Černicích. Velmi mile jsem byl překvapen, kolik rodičů se nebálo a vyrazilo taky. Je vidět, že o činnost oddílu mají zájem a zároveň je zajímavá, jak to v oddíle a na výpravě vypadá...

Hned v lese za poslední silnicí, kterých bylo na můj vkus cestou až moc (a po jídle a lehkém odpočinku) vyhlásil Mates první hru: Smrdutý had. Každý si měl najít nějaký klacík a po cestě na hrad ho nenápadně odhodit. Jestliže ho při odhazování někdo zpozoroval a upozornil na to, musel si pěkně smrdutého hádka (klacík) sebrat a pokusit se někdy jindy. Já s Rejnokem jsme si vybrali hada asi 150 cm dlouhého, čehož jsme později litovali, protože Rejnokovy a mé marné pokusy o odhození přibývaly a ostatní se již hádků zbavili. Teď měl na nás každý upřený zrak a neustále si nás dobíral. Za všeobecného veselí a vtipů jsme pokračovali dál. Rejnokovi se jednou již tak tak odhození povedlo, ale viděla ho manželka. Nakonec i my jsme přece jenom uspěli.

Na další odpočívací zastávce se hrálo na medvěda – záchrana před „babou“ byla jen výskok na břízu. U některých bylo vidět, že tuto hru již někdy hráli a na stromě byli jako přísátí.

A již tu byl hrad, kde se k nám také na chvíli připojil Karel s Dančou a Péťá. V podhradí jsme pojedli něco ze skromných zásob, rozdělili se do dvou skupinek a prohlídli si hrad i s vyhlídkou. Počasí přálo, byl úžasný sluneční den, panoramata byla taky okouzlující. Přiznám se, že jsem na hradě byl podruhé v životě, na vyhlídce dokonce poprvé.

Jenže co slibované buřty? Nakonec byli. Sešli jsme trochu dále od hradu a na romantickém místě mezi skalkami jsme rozdělali zálesácký a všemi očekávaný oheň. Mates se při plápolajících plamenech a za mlaskání strávníků, kteří vychutnávali opečenou uzeninu, ptal na historii hradu a také oddílu. Pak jsme se vydali na cestu zpátky a na konečné jsme výpravu pokřikem ukončili.

Výprava se mi líbila a věřím, že se uvidím se všemi zase na té další.

-Riki-

04
ŘÍJ
2014

Závod stopou bratra Šiwy

Závod "Stopou bratra Šiwy" je skautským hlídkovým závodem pořádaným k uctění památky činovníka, bratra Jana KRAUSE – Šiwy. Starší členové oddílu se jako každoročně věnovali přípravě závodu, ti mladší s vervou závodili. Disciplíny byly například uzlování, znalost dopravy...

Výsledky:

Skupina vlčat (Penča, Anač, Tvør a Anežka) se umístily na skvělém 4. místě z celkového počtu 11. skupin. Takže jim obzvláště gratulujeme!

Kombinovaná skupina světlušek (Amálka, Šárka od nás a dvě ze 70. oddílu) - 5. místo z 10.

Skupina světlušek (Kačaba, Řízek, Růženka a Pája) - 9. místo z celkového počtu 10 skupin.

Starší skauti (Řasenka, Fík, Adí a jeden mladší skaut z Vločky) se umístili na 3. místě ze 3.

05
ŘÍJ
2014

Drakiáda a jiné taškařice

Jako každý rok se Drakiáda konala u klubovny na Homolce, která náleží 23. oddílu Severka. Sraz byl v neděli 5. října. 2014 v 9:30 na konečné zastávce tramvaje číslo 1, na Slovanech. Poté jsme se vydali na místo konání. Letos se naše děti zhostily i výroby draka, které soutěžily v kráse a v létání. Dalším programem pro děti a dospělé byla různá stanoviště, např. hádanky, koloběžky, rybičky, malování, apod.. Náš oddíl měl na starost tradičně lyže a navíc překážkovou dráhu. Děti získávaly na stanovištích razítka, která poté vyměňovala za ceny. Na konci se vyhlásily největší krasavci z řad draků a nejlepší letci. Za zmínění stojí 11. místo Liduše za krásného draka a 5. místo Martasovi za výborného letce. Drakiáda se opět náramně vydařila, a už se těšíme na příští rok.

-Pěť-

24
ŘÍJ
2014

Podzimní výprava – Protivín

28
ŘÍJ
2014

Ráno jsme se sešli na hl. vlakovém nádraží, byli jsme jen 2 velcí a asi 7 malých. Vlakem jsme dojeli do Protivína a pak jsme šli přes celý Protivín na klubovnu. Tam jsme si zahráli nějaké hry, ubytovali se a zatopili. Oběd měl každý svůj vlastní, většina řízky. Večeře byla už společná. Po obědě jsme šli na drakiádu pořádanou tamními skauty, Petr s trochou Vašutovo pomoci vyrobil draka. Ten moc ale nelítal, protože nefoukal vítr. Pak založili oheň a my si šli opékat buřty. Z Prcka se stal král „Javorového království“, ale jelikož mu pak někdo sebral hlavní list, už se dále za krále nepovažoval. Po buřtech jsme šli zpátky na klubovnu. I dlouho po večerce malí ještě kecali, a i ráno, takže jsem se moc nevyspal.

Druhý den jsme šli na celodeňák. Šli jsme po naučné stezce Zelendárky, avšak jednou nás cesta zradila. Zelená odbočovala někam na louku, a tudíž jsme si té odbočky nevšimli. Pak jsme došli na kopeček k rozcestníku a koukali jsme do mapy, kam se zelená ztratila. Nakonec jsme ji našli a šli dál. Cestou jsme hráli „na letadla a radar“. Šli jsme až do Krče a odtamtud po silnici do Protivína. Třetí den jsme se vydali do krokodýlí ZOO. Mají tam 22 z 23 popsanych druhů krokodýlů a také jedovaté hady. Večer jsme s Prckem, Matesem, Pekym a Vašutem zapalovali a bořili domy v deskové hře Záchranáři: Boj s ohněm. Poslední den jsme uklízeli klubovnu, občas si zahráli nějakou tu hru. Pak jsme šli na nádraží a odjeli do Plzně.

-Bárt-

MALOVÁNÍ KLUBOVNY

Když jsme v létě dostali přidělenou novou místnost kvůli nově vznikající mateřské školce v prostorách naší klubovny, bylo zapotřebí prostor nejprve nějak zkulturnit, odstranit z ní věci nepotřebné. Nová klubovna obsahovala židle, velký stůl i dvě skříně. A příšernou žlutou výmalbu po předchozím užívání jiným oddílem. Nápad vymalovat klubovnu přišel záhy. Za úkol to dostala družina skautů, kdy hlavním koordinátorem měl být čerstvě plnoletý rover. Říkala jsem si: „Je to jeden z dobrých způsobů, jak kluky něčemu naučit, postarat se sami o sebe.“ Což možná zní legračně, postarat se o sebe umí přeci třináctiletí kluci, ale aby řídili sami sebe, svou družinu, tam už to pokulhává.

Termín byl naplánován na začátek listopadu. Během října jsem akorát více méně elektronicky kontrolovala stav připravenosti. Připraveni nakonec byli, sice harmonogram nebyl takový, jaký bych si představovala, ale tak na druhou stranu, kladu vysoké nároky ☺.

Danou sobotu ráno jsem jela na sraz. Na Plaské vidím stát akorát Adího. A to už mají po čase srazu. „No snad se kluci moc nezpозdí, aby to všechno stihli“, říkám si. Při příjezdu na základu, která je momentálně obývána pražskými skauty, kteří jsou tu na výpravě, zjišťuji, že o nás neví. Paráda, musím je „vyhazovat“ z klubovny, kde přespávají a ještě pro „moje“ kluky hledat místnost, kde budou spát. Jednoznačná chyba toho, kdo jim předával klíče a zajišťoval jim ubytování. My totiž o nich věděli. Rozmrzelost hned po ránu. Zatímco vynáším věci Pražáků do jiné klubovny, už přijíždí Marek s Vašutem a Adím. Prcek dorazí zanedlouho, v závěsu mu jde Řasenska. Škoda, že jich nedorazil plný počet, vešli by se sem. Ani ostatní moc netuší, kde se toulá zbytek družiny. Klubovnu máme brzy vyklizenou ...

Je poledne, musím odjíždět. Skauti už začínají oblepovat podlahu fólií. Zbytek nechávám na nich. Doufám, že se jim vše podaří a nic do nedělního odjezdu neprovedou. Je totiž zvláštní pocit opouštět skupinku lidí, kterým jste dříve vytvářeli program. A najednou jim musíte nechat odpovědnost, i když byste raději byli s nimi a na všechno dohlídli, aby dobře bylo. Holt se musím naučit přenechat jim tu „možnost“ dělat kotrmelce a nést za to případné následky.

PS: Všechno dobře dopadlo, výmalba klubovny novou barvou se mi zamlouvá!

- Lasička-

VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ – Vacov

Tento článek je důkazem toho, že i vedení oddílu kulturně žije. Jako bonus přidávám archivní fotografii z let dávno minulých...

29. 11. - 30. 11. 2014

Po dvou letech se starší osazenstvo našeho oddílu rozhodlo uspořádat pro „oldskauty“ tradiční listopadové výjezdní zasedání. Místem našeho setkání byl jako obvykle malebný Čtvrtníkův srub, který se nachází v blízkosti obce Vacov. Začátek celé akce byl naplánován na sobotu, kdy jsme postupně všichni přepravili z Plzně na místo určení. Okolo poledne dorazil na srub postupně Pétův a Mírův prapor (složení: Petr, Peko, malá Danča, Míra, Čerw, Myšička) a zábava se mohla rozjet naplno. Se zpožděním dojel dobrodruh Kuklič, který si přibližně stokilometrovou cestu z Plzně stříhnul na kole. Jediný problém na místě se vyskytl hned na začátku v podobě zavřených dveří od dřevníku. Čerwův štíhlý pas a osvědčená důvtipnost bratra Petra nicméně vše vyřešily i bez použití chybějících klíčů. Mohli jsme se proto v poněkud studeném počasí pořádně zahřát nošením, sekáním a vozením dřeva v kárce bez jednoho chybějícího kola. To už dorazil zřizovatel akce Karel a velká Danča. Po příjezdu všech mohlo vypuknout setkání naplno. Všichni zúčastnění už předem věděli, na co se mohou těšit. Královsky nadytý stůl v čele s vařeným kolenem a parádní atmosféra ve srubu, musela nadchnout každého. O srandu nouze rozhodně taktéž nebyla. Kukličovo historky rozesmějí vždy každého a poté, co se do toho Karel s Mírou pustili s kytarami naplno, se vše rozjelo naplno. Ranní stávání bylo jako vždy ve srubu nádherné. Opět to venku vypadalo, že slunce přemůže mlhu a potvrdí se pravidlo, že když jsme ve Vacově, tak je vždy v neděli na podzim počasí jako na jaře. Nakonec tomu tak sice nebylo a byla pořádná zima, ale teplý čajík s bábovkou od Čerwa a vyhlášenými štrůdly od Danči dokázali udělat své.

Poté došlo na hlavní bod programu, bylo třeba poradit se o činnosti v oddíle. Hlavní slovo si vzal Peko, a tak se rokovalo hlavně o našich nových webových stránkách. Byl stanoven deadline pro spuštění a proveden pečlivý zápis, takže se můžete těšit nejpozději na Štědrý den před půlnocí na spuštění nových stránek! Jsme online na <http://27.skauting.cz>.

A pak už rychle uklidit, opět zapíďalkovat z dřevníku a hurá domů. Někteří si ještě cestou zajeli poznat krásy okolí, někteří pospíchali domů. No, byla to paráda!

-Myšička, Danča-

ZAMYŠLENÍ - Petr vůdce oddílu

Na úvod tohoto článku bych rád zmínil, že bude obsahovat několik nesourodých věcí, ale pokusím se vysvětlit, proč tomu tak je. Když jsem dospěl k názoru, že by bylo vhodné, abych napsal příspěvek do časopisu Jižan, poměrně dlouho mi trvalo zvolit nějaké téma. Bylo to hledání odpovědi na otázku co, komu a proč. A na tyto otázky bych rád v tomto zamyšlení alespoň částečně odpověděl.

Tak předně jsem přemítal, komu je Jižan vlastně určen. Členům oddílu, vedení oddílu, rodičům. Tři cílové skupiny čtenářů navzájem dosti odlišné. Pro každou z nich by byly vhodné naprosto jiné informace i jinak podané. Asi by bylo na místě zamyslet se nad tím, který účel vtisknout časopisu jako hlavní. Já osobně bych cílil nejvíce na rodiče, předával bych jim pomocí časopisu užitečné informace a rady. Ale hlavně je třeba nabízet ve formě zápisů z akcí možnost nahlédnout do činnosti oddílu. A teď bych přešel k otázce proč.

Proč bych měl něco psát do časopisu, když nevím, jestli neskončí obratem jako papír určený k recyklaci, nebo ještě hůře, v netříděném odpadu? Má vůbec smysl vydávat oddílový časopis? Věřím, že má. Stále doufám, že se najde několik čtenářů, které informace o dění v oddíle zajímají. V tomto bodě bych tedy rád požádal těch pár poctivých čtenářů o nějakou formu zpětné vazby. Postačí i zcela minimální, stačí, když se k nám dostane jakoukoliv cestou informace, že někdo konkrétní časopis četl. Ať už to bude člen oddílu, člen vedení anebo rodič. Pokud se k nám dostane i nějaký podnět nebo pochvala, budeme jen rádi. V tuto chvíli uvažuji nad možností vložit do časopisu nějaký dotazník, ale jestli to tak dopadne, ještě nevím. Nicméně pokud na vás z časopisu vypadl dotazník, tak prosím o jeho vyplnění a navrácení.

A teď nejjednodušší otázka na konec – co napsat? Nápadů je mnoho, navíc pokud člověk ví komu a proč, jde to samo. Takže bych rád prostřednictvím tohoto článku vyjádřil jednu myšlenku. Loňská zima připomínala spíše jaro a tak se nám některým z oddílu podařilo uspořádat tři výlety do přírody, jeden dokonce dvoudenní s přespáním v krmelci. Na základě toho jsme si uvědomili, že poslední dobou trochu upouštíme od tradičních výletů a pořádáme vesměs vícedenní akce na nějakou základnu. Proto bychom rádi přišli s nabídkou jednodenních nárazových akcí. Nebudou hlášeny s velkým předstihem, ani na ně nebude vydáván informační letáček se seznamem, co s sebou. Prostě se sejdem na nádraží, do batůžku dáme kus chleba, dva buřty, pití a vyrazíme se někam projít. Kdo bude chtít přijít, bude vítán.

To není vše, co jsem chtěl napsat, ale nechám si něco na příště. Prozatím děkuji za pozornost a těším se na případné ohlasy.

-Petr, vedoucí oddílu-

TÁBOR 2014 - DRAČÁK

Každoročním vyvrcholením pořádného skauta - srdcaře je letní čtrnáctidenní tábor na Kosím potoce. Každoročně víkend před řádně všichni zamakáme, je třeba postavit kuchyni a další zázemí. Odměnou nám je 14 letních dní plných slunce i deště, ranní vůně trávy, večerní rosy, nočního svitu měsíce.. Každoročně se všichni třeseeme na vzplanutí zahajovacího ohně a prvního nástupu v nám již známé a milované krajině. Mnozí obětuji 14 dovolené, aby si užili noční přátelské přepady, koupele v mrazivém Kosáku, slunné výlety do okolí, pozorování zvěře a přitom všem se dokáží postarat o chod celého tábora, sebe, NÁS celý oddíl - a tedy vaše ratolesti. K dobru dávám zápis z naší táborové kroniky, v klidu se usadíte a vzpomínejte...

05.
den
KOSÍ
POTOK

2. 7. 2014 - Den naruby

Dnes je tzv. „Den naruby“. To znamená, že děti se stanou vedoucími a vedoucí dětmi. Časně ráno před budíčkem se starší z nás scházejí v kuchyni. Tam si domlouváme, co bude s programem. Nakonec to skončilo takto: 1. dopolední program byl turnaj ve fotbale. Vedoucí - děti se rozdělily do 4 týmů a každý hrál s každým. Celkově se hrálo 6 zápasů. Poté následoval 2. dopolední program a spolu s ním lidské šachy.

Po obědě a odpoledním klidu jsme hráli dobývačku. Byly dva týmy, každý tým si měl někde schovat vlajku. Na přípravu měli 10 minut, poté se zapískal začátek hry. Každý člověk byl vybaven 5 papíráky a většina měla štíty. Před večerí byl ještě „stanovišťák“. Byly 4 stanoviště a na 1. stanovišti byl úkol přepálit provázek ohněm. Tam se to ovšem zvrtilo kvůli skulince v pravidlech. Jeden tým to ošulil tím, že podrželi hořící březovou kůru pod provázkem. 2. stanoviště spočívalo v hodů do terče vymezeného lany. Házelo se papíráky. Pak se týmy přesunuly na stanoviště číslo 3. Tomu se přezdívalo nekonečný souboj s Fíkem. Tým měl vystrčit Fíka z kruhu z lana za pomoci pěnové tyčky. Poslední stanoviště měl na starost Adí. Tam měli vyřešit nějaké hlavolamy se sirkami.

Při večerním nástupu jsme předali vedení dospělým.

-Bárt-

10. 7. 2014 – Bitva o hrad

Prší. Prší silně nad ránem, mží nám do snídaně. Skauti celé dopoledne probírají s Čerwem internetovou komunikaci, webové stránky. K obědu jsme si uvařili grandiózní krémově-brokoliceovou polévku a k tomu asi tak přes 170 ovocných meruňkových knedlíků. Zase se to stane. Zase se přežerem. Teda přejíme. I když celý den mrholí, odpoledne se rozprší ještě více. Je to uspávající.

Je kolem 3. hodiny a z lesa směrem od kamene se ozývá tlumené dunění bubnu. Bubnování sílí tím, jak se zvuk přibližuje. Pár slabších úderů do plátna zakončuje jeden silnější. A to vše se cyklicky opakuje. A přibližuje se. Do toho se začne ozývat i skupinový bojový pokřik. Začínáme pomalu vykukovat ze svých stanů a spacáků. Někteří utíkají ke hradu a šplhají na věž, aby měli větší úhel rozhledu. Už začínají vystupovat z lesa. S bojovým pokřikem a duněním bubnu. „Du-du-du-du-duc.“ „HU! HU!“ Déšť se jemně snáší. Naši táborníci už jsou téměř všichni v plné zbroji u hradu. S táborníky z 11. a 18. oddílu proběhne rychlé vysvětlení pravidel. A jde se do boje. Křičení bojovníků, výkřiky. Lomoz štítů se mísí s bubnováním, což vytváří nádhernou bojovou atmosféru. Bojujeme statečně, ale jako každý hrad, i ten náš, je dobyt. Pozice párkrát vyměníme. Vždy je to nádherná bitva plná vzrušení. Po svačině probíhá ještě Jarmark – čítajíc masáže zad či nohou, bahenní lázně na chodidla, česání, válení se na dece nebo i karetní hazard s Vašutem. Celodenní mrholení k večeru už naštěstí utichá.

-Lasička-

KRÁTKÁ ZPRÁVA O HOROLEZECKÉ VÝPRAVĚ

Jednoho táborového dne jsme se vypravili na Čertovu skálu za účelem lezení a slaňování. Z tábora je to nedaleko proti proudu Kosího potoka, kousek za elektrárnou v Křínově. Přesto je však dobré si na tuto kratochvíli vyhradit celý den. Ten jsme z táborového časového rozpočtu dostali a tak jsme hned po snídani vyrazili (skauti a roveři).

Po příchodu ke skále jsme zjistili, že pod skálou doutná hrabanka. Zasažený prostor byl cca 3x4m. Nejspíše to bylo dílo nějakého nezodpovědného vandráka. Pod skálou jsme ještě našli igelitku odpadků a tam co bylo patrně ohniště, ještě doutnal krajíček chleba. Chvilí jsme dumali jak situaci řešit. Nakonec jsme rozhodli, že se to bez hasičů neobejde.

Rozdělili jsme se na několik skupin. Adí a Řasenka běželi na rozcestí pod Křínov, aby hasiči lépe trefili, ostatní si běželi půjčit kýble a konve do elektrárny. Já monitoroval situaci na místě.

Prostřednictvím zapůjčených nádob jsme začali požár hasit vodou z potoka. Osvědčil se řetěz. Rozpálené kameny pěkně syčely. Zanedlouho byl vidět Adí, jak běží po lesní cestě pronásledován hasičským vozem. Odložili jsme vědra a přenechali práci profíkům. Doutnající plac pod skálou prolili skutečně důkladně. Rozhodně vodou nešetřili. V zápalu boje s ohněm nám bohužel vydatně z kropili i skálu, čímž nám poněkud zhoršili podmínky pro lezení. Před odjezdem nás ještě hasiči pochválili za příkladné zvládnutí situace. Ocenili zejména vyslání spojky na rozcestí, čímž snadno našli místo určení.

Po odjezdu hasičů jsme se konečně dostali k lezení. Vyzkoušeli jsme si lezení s horním jištěním, slaňování a průsíkování. Než jsme se všichni vystřídali, byl pomalu večer a tak jsme se vypravili zpět do tábora.

-Kuklič-

TÁBORY LET MINULÝCH

- 1991 – Livingstone
- 1992 – Pacifická železnice
- 1993 –
- 1994 – Jihoameričtí indiáni
- 1995 – Cesta do Pravěku
- 1996 –
- 1997 –
- 1998 –
- 1999 –
- 2000 – Černý delfín
- 2001 – Expedice do pohoří Sajanu
- 2002 – Zlaté údolí
- 2003 – Holubinky
- 2004 – Harry Potter
- 2005 – Indiáni
- 2006 – Piráti
- 2007 – Skauti
- 2008 – Čína
- 2009 – Jumanji
- 2010 – Rytíři
- 2011 – Uhlobaroni
- 2012 – Odsun sudetských Němců
- 2013 – Holubinky
- 2014 – Dračí doupě

A který byl Ten tvůj první?

REGISTRACE

Jak už mnozí vědí, začátkem kalendářního roku probíhá registrace členů Junáka. Registrace je vlastně administrativní úkon, kdy se každý, kdo má zájem o členství a činnost v naší organizaci, zapíše spolu se svými osobními údaji do informačního systému. Takových zájemců je v posledních letech kolem padesáti tisíc a my všichni, chcete-li my skauti, máme ohromnou radost z toho, že toto číslo už několik let neklesá. Aby se mohl každý zájemce registrovat, je třeba dodat vůdci oddílu potřebné osobní údaje a s registrací spojený poplatek. Osobní údaje u opakovaně registrovaných si našťastí systém pamatuje, u prvoregistrovaných se získávají nějakým vhodným způsobem, např. osvědčeným dotazníkem. Co se týče poplatku, jeho výše byla v minulých letech 800 Kč a postačí na zajištění chodu organizace na celý rok, samozřejmě za předpokladu, že i veřejná správa přispěje svojí troškou do mlýna. Dobrá zpráva je, že pokud se z jedné rodiny registruje více členů, na každého dalšího je sto korun sleva. Registrace je tak ve své podstatě jediná platba za to, že někdo může celý rok navštěvovat zajímavý a prospěšný zájmový kroužek. Jen tábor, vícedenní výpravy nebo např. exkurze z registračního poplatku ufinancovat nedokážeme a uchylujeme se k vybírání účastnických poplatků.

A co dalšího každému registrovanému akt registrace přinese? Práva a povinnosti člena Junáka jsou zakotveny ve stanovách, namátkou vyberu fakt, že jen člen Junáka má právo užívat skautské symboly (lilie, kroj). Skauti starší 15-ti let jistě uvítají možnost vstupu do skautské telefonní sítě, ve které si mezi sebou mohou členové volat neomezeně a i telefonování ven a datové přenosy jsou za cenu, kterou běžný uživatel na trhu nemá šanci získat. Navíc je tu pro členy možnost navštěvovat řadu vzdělávacích kurzů (zdravotní, lanový, vodácký aj.), účastnit se celostátních i mezinárodních skautských akcí, skautských závodů apod. Ale hlavně, člověk má možnost být členem úspěšného mezinárodního hnutí, které už oslavilo sté narozeniny.

Doufám, že tento lehce informativní článek bude k užitku a možná i k zamyšlení. A těším se, že registrace v lednu 2015 proběhne plynule a bez problémů.

-Petr, vůdce oddílu-

Dodávám tedy, že registraci je nutné uhradit do 29. ledna 2015 a činní 800, Kč (stejně jako minulý rok) a je nutné ji zaplatit. Pro sourozence je poplatek vždy s dalším placením o 100,- Kč nižší (1 dítě – 800 Kč; 2 děti – 1500 Kč; 3 děti – 2200 Kč).

Způsob platby je možný výhradně jen v hotovosti.

Děkujeme.

NA CO SE TĚŠIT...

12.-14. 12. 2014 Vánoční výprava

Každoročně jezdíme poznávat různá města a jejich vánoční atmosféru v čase adventu. Vám všem krásný sváteční čas a užijte si ho tak, abyste měli stále úsměv na rtech. Prostě šťastné a veselé!

23. 12. 2014 GUMA

Tradiční setkání plzeňských roverů a rangers v předvečer Štědrého dne na plzeňském náměstí. Letos již po osmé! Velká hra se odehrává ve čtyřech družstvech označených barvami plzeňského znaku. Pro lepší přehlednost a větší zábavu je více než doporučeno přijít oděni právě v barvě svého týmu .. a to co nejvíce :D.

Protože jde o osmý roční této akce, základ týmů tvoří stálí plzeňských skautů. Jakmile jednou bojuješ za svůj tým, nikdy už ho nezměníš (nicméně to není podmínkou). Nové osobnosti mají několik možností, jak si vybrat svůj tým. Obleč se do barvy, ve které máš doma nejvíce oblečení NEBO se zeptej ostatních roverů, ve které barvě jdou oni NEBO si hod' kostkou NEBO prostě přijď na náměstí a přidej se podle toho, jaký tým bude krásnější. Těšíme se!

24. 12. 2014 Spuštění nových stránek

Všichni doufáme, že stránky budou a již teď se můžete těšit, jak vše pohodlně najdete online... Včetně minulých čísel Jižanů!!!

Betlémské světlo

Skauti každoročně šíří Betlémské světlo těsně před Vánoci po celém světě. Plzeňští skauti rozdají světlo více než pěti tisícům lidí. I vy si můžete plaménkem z Betléma rozzářit své domovy. Rozdává se např. na Štědrý den v katedrále sv. Bartoloměje, u Českého rozhlasu a na dalších místech.

7. 2. 2015 Skautský ples

Ples se uskuteční v sobotu 7. února od 20.00 v sálech konferenčního a společenského centra Secese Plzeňského Prazdroje. Zváni jsou všichni bez rozdílu barvy šňůrky či velikosti pohory. Podmínkou není ani dokončená nováčkovská!

O dalších akcích se dozvíte na našich nových stránkách nebo na schůzkách...

KDE NÁS NAJDETE

Všechno, co potřebujete, se o oddílu a výpravách dozvíte na:

27.skauting.cz

Od 24. 12. 2014 zde najdete aktuální informace, o tom kam jedeme na výpravy, co se chystá na schůzkách i třeba to, co si zabalit s sebou.

Stránky, kde naleznete všechny fotky z našich oddílových akcí, jsou:

www.jiznikriz.rajce.net

Kontakty na garanty výpravy vždy naleznete na papírku s informacemi.

Vedoucí pondělních schůzek je Lasička: +420 721 521 443

Vedoucí středečních schůzek je Notes: +420 773 052 974

Pokud chcete nahlédnout do našeho archivu a archivu oddílu Bílý albatros, můžete zde: CC BY-NC-SA

<http://bilyalbatros.webnode.cz/>

CC BY-NC-SA